

1-3/410 ODAVNA TAJNA CENTAR

Str. pov. br. 18-215/1

Od 29.06.1995.god.

192

I N F O R M A C I J A

Rezultati ispitivanja
ratnog zarobljenika.-

U toku 28.06.1995.god. nastavio sam saslušavanje R/Z Muje Muškić sin (Mujčina), rođenog 16.10.1955.godine u Cerskoj, opština Vlasenica, izbjeglica u Srebrenici od 12.02.1993.god., priloženi tesar, zarobljen 23.06.1995.god. u rejonu Kraljeve Gore, Han Pijesak.

Cilj ovog dijela ispitivanja je bio da se što preciznije utvrdi pravac kretanja grupe muslimana u kojoj je bio Muškić od Srebrenice do zarobljavanja:

Grupa (22 muslimana) skupila se tajno u 01,00 časova 20.06.1995.g. u s. Blapovići, Srebrenica i preko Jovinog brda, kopa ručnika Podravanje izbili u rejon sjeverne ivice kanjona Vušica, na oko 2-3 km. istočno od Stublića. Na tu tačku su stigli oko 04,00 časova i odmarali se do oko 04,30 časova. Oko 04,30 časova krenuli su duž sjeverne strane kanjona Vušica i došli u rejon Stublića oko 0,5 časova. Od Stublića su krenuli prema rejonu Šarene Ćukve i skrenuli desno prema rejonu Radave.

U rejon Radave (očito da turci pod Radavom podrazumjevuju mnogo širi rejon nego što predstavljen na karti) došli su između 06,00 i 07,00 časova 20.06.1995.god. Tu su predanili do oko 16,00 časova iz razloga što su se plašili da ih ne otkrije muslimanska vojna posada, koja je locirana na Radavi. Prema pričama koje je čuo, Muškić tvrdi da u tom rejonu ima 12 turskih vojnika smještenih u jednu baraku, te da tokom dana isturaju patrole prema Kupusnoj, a noću miruju. Ponekad ima samo po 6 muslimana koji drže stražu. Dok su odmarali bili su u šumi, lijevo od barake muslimanske vojske. Takođe su prisutni muslimani pričali da se lijevo od njih, za 300 metara, nalazi olupina oborenog helikoptera.

Oko 16,00 časova grupa je krenula i obišla muslimansku vojnu posadu s lijeve strane u pravcu Kupusne i oko 18,00 časova stigla kod ozma-traćkog mjesta UNPROFOR-a. (To je OP broj 6 koje se nalazi za 100 metara južno od K.1357- prema rejonu Završja). Prošli su punkt UN sa lijeve strane i zaustavili se nakon 150-200 metara. Ubrzo nakon toga došao im je vodič, izvjesni Osman, rodom iz s. Zalisine. Osman im je objasnio da će doći na Kupusnu, zatim će ih provesti kraj baze-na za vođu koji napaja Miliće i doći na Vran kamen gdje će se duže odmarati. Osman im se pohvalio da je nedavno prošao taj pravac i bio u rejonu Kraljeve Gore, te da nigdje nije vidio Srpsku vojsku.

Oko 18,30 časova krenuli su prema Kupusnoj gdje su stigli poslije 21,00 časova.

Kada su došli na Kupusnu već je bio mrak i Mujo se nesjeća nikakvih posebnih detalja (štale, bajte, ljudi, stoke, itd.)

- 2 -

Sa Kupusne su krenuli pravo niz brdo stazom i lijevo izašli na obrasli makadamski put. Do makadamskog puta sa kupusne su išli oko sat vremena. Makadamskim putem su išli oko jedan sat i ponovo skrenuli sa puta na stazu lijevo. Na skretanju sa puta na ovu stazu teren je obrastao četinarima visokim 2-3 metra. Idući tom stazom oko 20 minuta uz brdo izašli su na proplanak na kojem ima nekoliko starih stabala jabuka i krušaka. Nastavili su dalje blago strmo tom zaravni i došli do jedne usamljene, debele bukve. Pri dolasku do bukve Osman im je rekao da će tu kratko odmoriti, ali da ne prilaze bukvi jer oko nje ima mina. Oko stabla, po zemlji je nabacano suvo granje. Osman im je objasnio da je prije 15 dana (znači oko 05.06.1995.g.) tu nagačio minu jedan mladić i ostao bez noge. Nakon odmora od 15 minuta krenuli su strmo, pravo u pravcu dotadašnjeg kretanja i nakon oko pola časa došli na obrastao makadamski put. Put se proteže kroz ravan predio, te se kretanjem za više od jedan sat dolazi do zapaljenog kamiona (vjerovatno marke "Fap") koji ostaje sa lijeve strane puta. Nakon još pola sata dolazi se do bazena za vodu (betoniran, visok oko 3 metra - vjerovatno štedrovo vrelo), te 15-tak minuta nakon bazena puta skrenuli lijevo na stazu.

Pri ulasku na tu stazu počinje šuma, a vidljivo je da je tom stazom prolazila krupna stoka. Nakon oko pola sata kretanja tom stazom Osman je odredio mjesto gdje će se spavati i spavali su najmanje 3-4 sata.

Oko 04,00 časova 21.06.1995.god. krenuli su stazom koja oštro penje uz brdo i nakon oko 40-set minuta izašli na obrastao makadamski put. Trava kraj tog puta sa obje strane je visoka i do 1,5 metar, a lijevo i desno od puta na udaljenosti 10-15 metara je ivica šume, dok se kraj puta nalazi po neko drvo označeno šumskim oznakama. Tim putem, koji takodje vodi oštro uz brdo išli su više od sat vremena i okrenuli lijevo na stazu koja, kako je Osman rekao, vodi na Vrani kamen.

Na Vrani kamen su došli oko 08,30 - 09,00 časova i odmarali oko 2 sata. Sa stijena su osmatrali planinu Udrč.

Oko 11 - 11,30 časova krenuli su stazom koja se spušta naniže u pravcu dotadašnjeg kretanja i nakon 10-tak minuta Osman ih je zaustavio da bi (Osman) prvo sam sa lijeve strane obišao priručno napravljeno sklonište od svježih odlomljenih grana borića. Pri prolasku pored skloništa sa lijeve strane, Mujo je u skloništu vidio ABHO ogrtač (SMB).

Nakon toga silazeći stazom koja se blago spušta niz livadu sa rijetkim borićima na udaljenosti oko 30 metara od skloništa naišli su na kamenje postavljeno po stazi u cik-cak. Tu im je Osman naredio da gaze samo po kamenju (ima ih do 10) jer vjerovatno ima mina.

Dalje su stalno išli stazom kroz šumu, a kako je bila velika magla i kiša, Mujo nije ništa posebno uočio, osim da su neprestalno hodali. Pred sam mrak (znači oko 20,30 časova) došli su do nekih štala, kako je Osman objasnio i tu im naredio da nesmiju ni šušiti ni kašljati, ni pričati, a to iz razloga, jer desno od štala ima neka kuća, a njima su štale bile lijevo. Od štala su produžili ka strelištu, kako im je Osman kazao i došli su do strelišta na oko 300 metara vazdušne linije, oko 22-23,00 časova. U tom rejonu ima dio obrastao gustim borićima koje su zanošili. Rano ujutro, prije svitanja, Omer je sam otišao da izvidi kuda će proći preko asfalta i objasnio im da će ih odvesti do Irića, a da će on u povratku ukrasti dvije krave koje je vidio.

- 3 -

U 12 časova 22.06.1995.god. Osman se vratio i rekao da nadje asfaltni put i ako su pripadnici grupe čuli potok. Osman je ostao sa grupom i u sam pad mraka je porovo desno niz potok, a povremeno je palio bateriju. Inače su kuć su išli jer su stalno upadali u potoke, jednom se lišta (to je rejon Pitome poljane), samo se sjeća neke šumarnice (vjerovatno šumarska kuća) i skrenuli da su prolazili kraj groblja pored koga na stotinjak metara ima kuća. (desno).

Cijelu noć su tumarali da bi oko 4,30 časova ujutro 23.06.1995.god. izašli na neku veliku livadu čijom sredinom se proteže ograde od bodljikave žice i Osman ih je poveo baš pored te ograde, čistinom, kada je na njih otvorena vatra i oni su se razbježali.

Mujo je cijeli dan 23.06.1995.god. hodao po rejonu Kraljeve Gore, zviždao i dozivao svoje saputnike i na kraju se odlučio da potraži neku jedinicu VRS kojoj bi se predao - što je i uradio.

DOSTAVITI:

- 1 x Obaveštajnoj upravi GŠ VRS
- 1 x Obaveštajnom odelenju DK VRS
- ⊖ 1 x K-da 65. Ztp
- 1 x a/a

NAČEINIK:
kapetan prve klase
Pećanac Dragomir

